

Вѣстникъ „Смѣшлю“
Издава всяка Сѣбота.
Редакцията и Администрацията ся
намирватъ въ печатницата на в.
„Българско Знаме“ при
Издателя и Отговорника:
Ив. Дочковъ.
Единъ листъ: едно грошче.

С М Ъ Ш Л Ю .

Цѣната на „Смѣшля“ е:
За цѣла година:
въ южна България 2 рубли нови
въ сѣвер. България 2½ руб. нови
За 6 мѣсеци:
За отсамъ Балкана 5 франка.
За отатъкъ Балкана 6 лева
Така и за другитѣ България, кои-
то сѣ извънъ отъ нашия синуръ.

ВѢСТНИКЪ ХУМОРИСТИЧЕСКИЙ, САТИРИЧЕСКИЙ, ПОЛИТИЧЕСКИЙ И ЛИТЕРАТУРНЫЙ.

Смѣшлю по сѣдилищата.

Толкозъ сѣ правосѣдни нашитѣ сѣдилища, колкото едно вѣже нагърчено и свито въ торба. Сѣдниците ни, сѣ исклучение на нѣколко души, които заслужаватъ званieto си, сѣ по-невѣжи и отъ турскитѣ кадин. За да ви увѣри бай ви Смѣшлю въ това що е видѣлъ, той ще ви раскаже едно дѣло на което е самъ присѣтствувалъ, и остана насмалко и той да се увѣри въ думитѣ на многоглаголивия скубачъ адвокатицъ. Богъ да пази всѣкиго да падне въ рѣцѣтъ на такива изѣдници! На такива чужди и пришли гладни кѣрлени, които като се лѣпнатъ, додѣто се не напиятъ до повръщание, не се оставятъ отъ да смучатъ.

Работата е тази. Една жена или по-добрѣ да си кажемъ, една хубава бѣла и червена вдовичка, за която нѣма сѣмниѣне да е била или да е още готвачка на адвокатица, дошла да се оплаче на сѣдника, че съсѣдътъ ѝ се прѣхвърлилъ ношѣ въ кѣщата ѝ сѣ лошо ужъ намѣрение, и въ това врѣме поставя тя свей пълномощникъ адвокатица. На другия денъ сѣдилищната стая се отваря за разглѣждане това дѣло. Съсѣдътъ единъ доста почетенъ човѣкъ и уважаемъ отъ всичкитѣ си граждани, застава прѣдъ сѣдилището като подеждимъ. Слѣдъ едно криво-лѣво испытване, отъ което всичкитѣ присѣтствующи се увѣриха за невинността на гражданцѣтъ си, цѣлийтъ сѣдилищенъ съставъ се оттегли въ свѣщателната стая за да издаде рѣшение то си.

Ехъ, знайте ли какво рѣшение се издаде най-сѣтънъ? Невинниятъ се обвини като злодѣецъ и като нарушителъ на честъ. Сѣдникътъ избѣла бола членътъ, който го осѣжда, и често хвърляше поглѣда си къмъ младата вдовичка, която бѣше тамъ дошла за да се научи за слѣдствието на работата. Щомъ чутя прѣсѣдателя, свѣстѣта не можѣ да я въздржи отъ да ни исповѣда истината. Чакайте, извика сѣ единъ мѣжски гласъ, сега ще ви кажа цѣлата истина. На тойзи неинъ гласъ, всички се спотаиха като бѣлха въ гащи, а сѣдникътъ сѣкашъ, че го втресе, та хвана да се прѣвива и

да пѣшка. Адвокатицѣтъ пакъ той го нѣмаше никакъвъ, той мислише, че се е принесялъ вече въ райтъ. Лицето му мѣнеше отъ часъ на часъ боята си, щото бѣше заприличалъ на *Хоттенпотецъ* или на *чimpanзѣ*. Той изискваше само *Божегробски саванъ*, и да му се запѣе: *пріедите послѣднее цѣлованіе дадимъ, братіе умершему*. . . .

Въ това врѣме прѣди да се размърдатъ присѣтствующитѣ и да развалятъ тишината, жената продължи: съсѣдътъ ми е невиненъ, той не се е прѣхвърлялъ въ кѣщата ми; нѣ понеже обичаше да поодохожда у дома, а пакъ на адвокатина му не ставаше добръ, той ме научи да го оклѣвета тѣй безсрамно и безчестно.

Слѣдъ тѣзи думи присѣтствующитѣ сѣ хвърлихъ възъ адвокатица като гладни вѣлци, сѣдниците и сѣвѣтниците на прѣсѣдателя се разбѣгаха като мишки изъ дупкитѣ и работата отиде и се свърши съ *свети-вѣрти-пухъ*. Нѣ въ тази гюрюлтия истегли си, който си истегли, ала нашъ Смѣшлю си истеглилъ най-много, защото има да оплаква загубата на голѣмийтъ си калпакъ, когото най-сѣтънъ слѣдъ дълго търсение и дирение можѣлъ да го намѣри въ пазухата на сѣдника, който го грабналъ сѣ тази цѣлъ за да се скрие подъ него, и да се помоли на Смѣшля да не яви тази гюрюлтия.

Читатели и читателки, Бай ви Смѣшлю много такива нѣща ще открива и ще ви съобщава за да се смѣте, и въ сѣщото врѣме да знаете що може да ви постигне отъ такива сѣдилища и отъ такива вѣщи сѣдници, ако, не дай Боже, ви се случи да прибѣгните тамъ за правосѣдие. Нѣ вий пакъ се утѣшавайте съ евангелскитѣ думи: *блазени, които търпятъ гонение зарадъ правдата; защото е тѣхно Царство Небесное*.

Далеочистително—Tèlèlaxatif

Смѣшлю при всичко, че обича докторитѣ като ланския снѣгъ, нѣ при все това той ще стане и теменъ учителъ, като ще имъ съобщава и най-новитѣ открития по медицина.

Слушайте и чудѣте се на това

ново откритие, което тѣзи дни е изнамѣрилъ единъ прочутъ и ученъ докторъ, нѣ не отъ нашитѣ доктори—директори, защото тѣ нѣматъ нужда да си пукатъ мозѣцитѣ съ такива голѣми нѣща. Това ново откритие е една нова мода *лимонада очистителна* или да се изразимъ Богоровската, *лимонада*, която докторва *бѣгавица*, и която този изобрѣтателъ е нарѣкълъ *далеочистителна* (*tèlèlaxatif*) защото за употреблението ѝ той е направилъ единъ видъ телеграфически апаратъ много подобенъ на телефонътъ, чрѣзъ който може да испровожда тази лимонада на кѣдѣто го повикатъ безъ да се мѣсти отъ мѣстото си. На това изобрѣтение много ще се зарадватъ нашитѣ доктори, които не обичатъ да посѣщаватъ лично болнитѣ си отъ страхъ да не прихване и тѣхъ болестѣта. И тѣй като се тури въ съобщение съ апарата, болниятъ тутакси бива очистенъ телеграфически, и благодарение на една вида той може да стѣга и да распуца апарата, щото да занася толкова количество *доза*, колкото е потребна за болниятъ.

Ако би и нашитѣ доктори—инспектори да поискатъ да се снабдятъ съ този новъ апаратъ и съ тази нова мода лимонада, то тѣжко и горко тогава на нашитѣ телеграфисти, които ще бѣждатъ принудени да приематъ тази лимонада и послѣ да я отдаватъ на болниятъ, защото прѣди да я поднесатъ на болниятъ силата на лимонадата ще подѣйствува най-напрѣдъ въ тѣхнитѣ чрѣва, и тѣй ще бѣждатъ принудени да си държатъ панталонитѣ все отвързани; нѣ то нѣма да ги поврѣди въ нищо, защото Смѣшлю въ обиколката си по телеграфическитѣ станции е намѣрилъ много повече телеграфисти отколкото телеграмми приѣти и испратени, за туй това ново откритие ще имъ намѣри божемъ сѣ що да се занимаватъ та да се не обтѣгатъ по цѣлъ денъ по кафенетата да играятъ на *тавле* и да излизатъ отъ купъ разноски.

Смѣшлю за този пѣтъ ще прости на нашитѣ телеграфисти, и нѣма да имъ пѣе никакъвъ *парастасъ*, като се надѣва, че тѣ ще ся поправятъ отъ тази новооткритата лимонада, която даже и ношѣ ще

имъ намира работа, и нѣма да ги остави на спонойствие. Нѣ колкото за нашитѣ доктори той имъ я прѣпорѣчва за легкота на стомача, понеже *кемеритѣ* на нѣкои си доста имъ тежатъ, и доста ги безпокоятъ нощѣ по казината.

Читатели и четателки. Смѣшлю вижда, че ви е напушило смѣхъ и като да ви се неще да вѣрвате на тази толкова важна новина, нѣ той ви увѣрява, че тя е истена. Ако ли пакъ искате да знаете отъ гдѣ я е исчерпалъ, той може да ви посочи и источника, който е *Стамбулъ*. Блазѣ на докторитѣ за такъво едно откритие! Отсега тѣ ще знаятъ телеграфически и на онзи свѣтъ да испращатъ хората, защото имъ дошълъ телеграфъ отъ райтъ и отъ пѣкълътъ, че имало много праздни мѣста.

Княжеството.

Гръмъ, трѣсъкъ и свѣткавици се въртатъ изъ княжеството. Скоро ще се поевни една *комета*, която не ще да прѣдсказва хубаво за консерваторитѣ, а особено за *Сукларова*, който иска да принесе Сърбската Столица въ В. Търново, защото било *Стара Сърбия*! Смѣшлю ще благослови този поборникъ на свободата съ крета, който иматъ овчаритѣ, и е направенъ отъ жельзо събрано отъ седемъ околии за да не хваща *митилъ* овцитѣ и него самиятъ.

Тази *комета* ще исплаши мнозина, защото онашката ѝ ще прилича на дяволски рога и на консерваторски цилиндри. Тя ще прѣдзнаменува прѣвратъ, който ще се извърши скоро, и който ще има такава сила, щото един да разсипа а други да расплаква! Очитѣ на Н. Височество ще бѣдѣтъ обрнати все

къмъ тази *комета*; нѣ той не ще се оплаши отъ нея, защото за него не ще прѣдсказва нищо лошаво или страшно, относително за Теохарова, който ще се чуди кѣдѣ да намѣри своитѣ привърженици!

К. подкача отъ радостъ за дѣто е нагрѣдъ съ орденътъ *Станиславъ І-й*. Слѣдъ завръщанieto си той ще заповеда на *Драгуинъ* да се качатъ съ конитѣ си на небето и да свалетъ тази *комета* за да не плаши хората. Освѣнъ това той има трѣрдо намѣрение, че ще може да потуши венчикитѣ разбъркани страсти съ сила на този орденъ.

Свижданieto на Н. Височество съ Сърбскій Кралъ може да стане, може и да не стане; ако стане Н. Височество ималъ намѣрение да му прѣдложи да не притѣсняватъ толкова българитѣ, и съ сила да ги посърбюватъ, защото *ялма колишуна, гелиръ башена*.

Български Гласъ ни доказа вече, че либералцитѣ сѣ клѣвопрѣстѣпници, а не консерваторитѣ, и Смѣшлю трѣбва да го вѣрва вече за *догматическа истина*. Хо-хо! полегка да се не стрѣшне и той като в. *Българинъ*. Смѣшлю припомнюва на тѣзи двама събрата, (събрата по звание, нѣ не и по умъ) чѣтхната прилича на козата, кѣято се приемѣла веднѣжъ на овцата, че ѝ видѣла вдигната онашката, а пакъ своята не виждала, че ѝ стонъ все върната.

Смѣшлю оставя този товаръ на «*Свѣтлина*» да ги освѣтли за да не ходятъ слѣпи, нѣ съ отворени очи, и да не глѣдатъ само що става подъ носѣтъ имъ, нѣ и по-нататѣкъ.

Смѣшлюво пророчество

Чтение.

Сиче възглаголетѣ Смѣшлю: Ако би да се събератъ тазъ година венчикитѣ шапки калимафки, на които има по петъ окъ мазъ, и ако би да се истискатъ въ единъ

станимѣшки *лингъ*, то тази мазъ ще може да снабди цѣлитѣ български държави съ толкова масло, колкото е потребно на *фурнаджии-тѣ* за *мазна баница* или както се вика по турски *бюрекъ*; ако ли би пакъ да не могатъ да се събератъ, то тази година маслото ще бѣде много скъпо, и на Пловдивскитѣ кокони ще имъ прѣсѣдне *мазнийтъ бюрекъ*! Нѣ мажietѣ нѣма да се разсѣрдатъ въ този случай, защото колкото по-малко ще е мазенъ *бюрекътъ*, толкозъ по-вече ще имъ сѣ мазни *кесий-китѣ*!

За момитѣ.

Изъ Смѣшлювата философия.

I. Видишъ ли мома, че си държи на горѣ главата и те попоглѣдва често, често безъ да се засрами оттебе, не жени се за нея, защото сѣтнината ти ще бѣде горчива, и много ще те върти на *шущукъ* изъ кѣщи.

II. Видишъ ли мома, че са пжчи и кѣлчи, когато ходи, и че се оглѣдва дали ще я види нѣкой, недѣй имъ спомнение съ нея, защото скоро ще та прати на воденицата да ѝ мелитъ брашно.

III. Видишъ ли мома, че си прѣтрува гласа когато говори съ тебе, и че иска да ти продава съ красноречието си краставици, три дни да бѣгащъ отъ нея, защото ако те вчепка въ *капантъ*, много ще ѝ върнешъ на *хирмантъ*.

IV. Видишъ ли мома че мѣлчи и само съ тайни очи те поглѣдва като си мѣни цвѣта на лицето отъ врѣме на врѣме; ако си ношѣ тамъ, глѣдай да не прѣношувашъ, защото ехидната ѝ отрова скоро ще те уюи, и скоро ще трѣгнешъ да ѝ носитъ хлѣбѣтъ на фурната.

V. Видишъ ли мома, че сѣди на столъ и си мѣта дѣсенитѣ кракъ възъ

ПОДЛИСТНИКЪ

„СМѢШЛЮВА“ СРѢЩА СЪ

Бертодла, Насрадинъ-Ходжа и Хитъръ-Петра.

(Продължение отъ брой 2-й)

Хитъръ-Петра. Остави се, остави се и не ми вдигай сърдцето! Има една стара приказка та казва че човѣкъ когато си направи самъ зло, да се събере цѣло село неможе да му го направи; и нашата е сега такава. Заѣдоха се като кучета, кой да пѣлни повече кесийката си, кой да гризе по-тъмѣтитѣ кокалъ, кой да става *графъ* и *баронъ* и незнамъ още какви та-квива, и ето ти, че поникнаха отъ веднажъ *либерали* и *консерватори*, първитѣ съ народна цѣль и за въ защита на конституцията, а послѣднитѣ съ цѣль противъ народѣтъ ужъ, че той не билъ узрѣлъ още за такива конституционни права. Вижъ умъ, вижъ чудо!

Смѣшлю. Хе-хе, слѣдвай си и казвай.

Хитъръ-Петра. Страхъ ме е, я вижъ *драгуинъ* какви обикалятъ. . . .

Смѣшлю. Не бой се, ако би да се намѣримъ твърдъ на тѣсно, то азъ ще та грабна и ще та скрия въ голѣмийтъ си калкакъ, и тѣй нѣкой нече може да те хване. Слѣдвай прочее приказката си.

Хитъръ-Петра. Ехъ, побратиме, тѣ сѣ дълги и широки, тѣ нѣматъ край!

Смѣшлю. Какъ тѣй? Веѣко нѣщо има край, веѣко нѣщо има лѣкъ, само за вашитѣ ли нѣма? Чуденъ човѣчецъ си ти!

Хитъръ-Петра. Защо да съмъ чуденъ? Ялѣ ли си ти *кютекъ* до умираието да видишъ? Това ти не е Румелия, та да си прѣпускатъ конѣтъ както щешъ и на кѣдѣто ти скимне. Стига да те чуятъ тука, че си *либералъ*, че да видишъ какъ знаятъ да те калятъ! . . .

Смѣшлю. Да ме калятъ ли, че азъ не съмъ бравда или топоръ?

Хитъръ-Петра. Бе, и кокалитѣ ти строшаватъ и ги направятъ на солъ, стига да те подушатъ само, че си *либералъ*! . . .

Смѣшлю. Хе-хе, разумѣхъ работата каква е, дѣто ще каже, че ти си отъ либералитѣ.

Хитъръ-Петра. Искан ли питание?

Смѣшлю. Хее, какъ мислишъ да ви се свърши най-сѣитѣ работата?

Хитъръ-Петра. Какъ ли? . . . Часѣтъ е вече ударилъ и ние ще въстѣржествуваме.

Смѣшлю. Като какъ тѣй?

Хитъръ-Петра. Като какъ ли? Ще се качимъ на консерваторитѣ да ни носятъ, както сме носили ние тѣхъ до сега.

Смѣшлю. Народѣтъ съ васъ ли е?

Хитъръ-Петра. Не само народѣтъ, нѣ даже и кѣщитѣ имъ и добичетата имъ! Сѣщо и вашитѣ Румелийци.

Смѣшлю. Дѣто ще каже ти си *либералъ* а? И цѣль цѣльничекъ?

Хитъръ-Петра. Имамъ честь да принадлежамъ на тѣзи брати.

Смѣшлю. Блазѣ ти, много ще гладувашъ още! . . .

Хитъръ-Петра. Ще гладувамъ, ама послѣ ще царувамъ.

Смѣшлю. Дръжъ се да не паднешъ. Много мухи ще лапашъ ти още! *Хитъ* съ такива голѣми човѣци като консерваторитѣ излиза ли се на глава? Тѣ се готвятъ за *барони*, за *графове*, за *чокои*, за *бейове* и за не знамъ още какви си, а ти искашъ да се боришъ съ тѣхъ . . . тежко ти на *българя*! . . .

Хитъръ-Петра. А бе, Смѣшлю, що ми приказвашъ така на пукъ? Ти приличашъ на *докузъ-фикирлия* човѣкъ, ти приличашъ на човѣкъ, който носи умѣтъ си въ кошница като гроздѣ . . . Че какъвъ си пуето и върло Румелиецъ? Че не бѣше ли и ти въ *митинга*? . . . Или искашъ да ме испитвашъ?

Смѣшлю. Е, побратиме, съжелявамъ и тебе, съжелявамъ и всички, нѣ най-много обичното си отечество, което се е впуснало въ такива ни врѣли ни кипѣли, тѣй че не остава врѣме да се отървемъ ни отъ Насрадинъ-Ходжа, нито отъ Бертодла.

Хитъръ-Петра. И то ще бѣде, ако не днесъ, а то утрѣ, ако не утрѣ, то въ другий день, ако не тогава то

Смѣшлю. Кога я? Когато Насрадинъ-Ходжа избие дѣцата на Крали-Марковата дѣщеря, или когато Бертодла я зароби ли?

Хитъръ-Петра. Хайде да бѣгаме, че при-

лѣвийтъ, или лѣвийтъ възъ дѣвийтъ, остраивай се колкото можешъ отъ нея; защото оцетътъ ѝ е много *кескинъ*, и колкото пѣти ще ханнешъ отъ него, толкова пѣти, че те втресе.

VI. Видишъ ли мома, че промлаква и нека ужъ да ти каже нѣщо, пакъ ти не казва, само за да ѝ зѣнашъ въ устата и да ти се вижда свитица, земи си *бастунчето*, поздрави я учтиво и си излѣзъ по-скоричо; защото единийтъ ти кракъ е вече въ примката ѝ, и се мѣчи за другийтъ ти, та да може послѣ да те праща за дърва въ гората.

VII. Видишъ ли мома, че стои вездень на прозореца вчесана, пригладена, бѣлсана и червисана, не минвай вторий пѣтъ оттамъ, защото *калавийтъ* ѝ електризмъ скоро ще те електриса, и ти скоро ще ходишъ като *пелеграфа* да ѝ кунувашъ що ѝ дойде на умътъ.

VIII. Видишъ ли мома, че ти стиска ржката когато се ржкувашъ съ нея, и че дохожда да те праща чакъ до вратната безъ да пристава да ти се извинява за намѣришъ ѝ ужъ куюри, ако си жененъ не стѣвай вторий пѣтъ, ако ли си пакъ ергенишъ посещавай я твърдъ парѣдко; защото скоро ще те стисне въ *менгимето* си и ще те прѣцѣжда като *кюспе* за *шарлаганъ*.

IX. Видишъ ли мома, че подсмърча и ти се клани до земята съ разни европейски козимиенти, не се сръщай още веднажъ съ нея; защото скоро ще те прати да пасешъ *патки*.

X. Видишъ ли мома, че ти се мръщи като баба Марта, не облизвай се съ нея; защото скоро ще завѣятъ вѣтроветъ ѝ и ще ти уморятъ овцѣтъ на планината.

XI. Видишъ ли мома, че нека да философствува прѣдъ тебе, и че некада се покаже по-учена и по-образована отъ тебе, изличи я отъ тостеря си; защото скоро ще ти стане мѣжъ, и ти ще ѝ станешъ жена.

XII. Видишъ ли мома, че стои у дома си и си върши работата и е все

весела, радостна, въспрѣтната и малко дава внимание на твоето дохождане или сръщанне, не испущай я; защото щастieto ти е въ нея. Съ нея ще прѣкарашъ добъръ животъ, тя ще ти бѣде истинна другарка, тя ще ти почита и уважава; твойта дума ще бѣде законъ за нея, твойта воля всекога изпълнена, твойто сѣрдце всекога уладено и подмедено, твойто състояние всекога добро, и въ най-мѣченитъ обстоятелства на живота ти, ще ти бѣде единственното утѣшенне.

СМЪШЛЮВА ФИЗИКА.

Тази Физика проклѣта
Мозъкътъ ми ще искуби;
Ехъ, догдѣто да се сѣта
Чудо умъ ми се изгуби! . . .

Свѣтлина да знашъ какво е
Не е толкова лесно нѣщо;
Нѣ сега азъ зная що е,
Отъ едно лице прѣвѣщо.

Свѣтлина било да глѣдашъ
Всѣко плѣтско сътворенье,
И при него да посѣдвашъ
Та да си в' успокоенье.

Този урокъ билъ за *духовни*
Що обичатъ да поглѣдватъ
Младитъ сѣрдца грѣховни
Та ужъ да ги неповѣдватъ.

Топлина било да сгрѣвашъ
На Господитъ сѣрдцата,
В' духъ любовъ да имъ посѣвашъ,
Та да галятъ Господата.

Този урокъ билъ за тѣзи наши
Български ужъ *офицери*,
Що оржикѣто ги плаши,
А коконството ги пери!

Магнетизмъ било да влачишъ
Отъ ковчегътъ купъ жълтици,
Послѣ да крѣчишъ, да плачишъ,
Че си правъ катъ свѣщница!

Този урокъ билъ за мнозина,
Що с' *финанцитъ* се грижатъ,
И катъ в' своя медовина
Прѣстѣтъ си тонятъ и ближатъ.

ближава врѣме да се завърнатъ тѣзи проклѣтници, тѣзи обсеници, тѣзи безчовѣчници!.

Смѣшлю. Да бѣгаме ли? О, то нѣма да бѣде, азъ ще ти почета малко отъ псалтира мой, та че тогава ако щешъ слѣдвай ме, ако ли не, върви си съ първитъ си другари.

Ти си *либералъ*, радвамъ ти се, обожавамъ те, нѣ и въ тебе има трѣски за дѣлание . . . защо нападае личността на Господаря си? Той ли ви докара това зло? Той ли прѣдизвика държавниятъ превратъ? Той ли ви се моли да го изберете за вашъ Господаръ? Всичко това не произлѣзе ли отъ: *стани ти та да стѣна азъ*? Защо да е Петко министеръ а не Иванъ? Ти щомъ намѣришъ въ кѣщата си неразбория, непогрижванъ ли се да я расправишъ и уладишъ? Всички, всички сте за *данкъ*, ако сподучите, вий нѣма да се радвате за друго, нѣ защото ще мините на хлѣбъ! Единичкътъ е ТОЯ, който желае свободата на отечеството си и който страда зарадъ него, другитъ всички сж готовановци и чакатъ за кокалъ . . . Колкото за консерваторцитъ, за тѣхъ ще кажа, че тѣ сж роикъ отъ кърлени или отъ ескалаци, които опустошаватъ отечеството ни, и които ще го докаратъ до *фалириане*! Всички сте прѣгрѣшили както вий либералцитъ, тѣй и консерваторцитъ, нѣ на послѣднитъ грѣховетъ нѣма да ги измие никаква рѣка, никое море, тѣ сж убийци на онази свобода, която самъ народътъ си създале, и тѣ ще исплащатъ тѣзи си непростителни грѣхове въ дѣното на пакълѣтъ.

Хитъръ-Петъръ. Хе, стига, стига ми дрънка! ти приличашъ наистина на твойта си Источна-Румелия, която самъ наричаше *mixtum-compositum* Ти си човѣкъ, който не одобрявашъ друго освенъ тебе си. . . . Я, глѣдай, че хей сега е ще ти даджѣ въместо паспортъ *тескереници*. . . .

Смѣшлю. Ти се сѣрдишъ а?

Хитъръ-Петъръ. Ба, не са сѣрда, нѣ ми е криво защо да говоришъ тѣй. . . .

Смѣшлю. Глѣдай си работата, ние лесно ще се спогодимъ. Я, ела да те почерпа малко отъ бѣчвата си. . . .

Хитъръ-Петъръ. Вижъ, вижъ, Бертолдъ иде.

Смѣшлю. Иде ха? ами она съ червениятъ еминия иде ли и той?

Хитъръ-Петъръ. Иде нѣкой съ него по не прилича да е *Ходжата*, това ми се вижда женско лице.

Смѣшлю. Наистина женско лице е! Че каква пакъ хубавица. . . .

Хитъръ-Петъръ. Че защо се пакъ заоближеа такъвъ?

Смѣшлю. Оле, хубостъ на свѣта! Краката ми се люлѣятъ, калпакътъ ми ще изхвъркне отъ главата ми, тя прилича на богиня. . . .

Хитъръ-Петъръ. Хареса ти се ха? Ще ти се ха? Стой! Мълчи! Ето го. . . .

Бертолдъ. Добъръ день другари, какъ хареса ли ви се тази хубавелка?

Смѣшлю. Много, много и прѣмногo . . .

Хитъръ-Петъръ. Менъ ми се ще като да я познавамъ. . . .

Електризмъ било да викашъ
Скоро своитъ си роднини
И на служба да ги втикашъ
Другъ в' туй мѣсто да не мини

Този урокъ билъ за тѣзъ твари,
Щастieto що набута,
За да бѣдѣтъ *главатари*,
На Румелия прочута! . . .

Дописки на „Смѣшля“

Пловдивъ, 11-ий Септември

Побратиме Смѣшлю!

Отдавно се усѣщаше пуждата за единъ такъвъ истински хумористически вѣстникъ и ето че Дѣдо Господъ ни го пусна като отъ небето. Вѣрвай ми калпакътъ, който може да е по-голямъ отъ твойтъ, ако и да не съмъ го видѣлъ още колкѣ е, че може да съмъ прочелъ 5 пѣти газетата ти, и пакъ не можа да ѝ се пасна. Наистина ти си българинъ и съ българско име, а не нѣмецъ и съ нѣмско име както нашѣтъ Пловдивски Кукурингу.

Нѣ като оставамъ всичко друго на страна *честъ имъ*ю да ти се похваля съ новоотворената въ града ни Руска Книжарница. Хей, калеко Смѣшлю, отъ сега на татѣтъ ще ме извинишъ защото ще си позабравя и поразмѣся языка, та ще ти пописвамъ и съ русски думи. Нашѣтъ даскалчета сж се струпали като на халва да си купуватъ евтини руски книги. Г. Дановъ той се е побъркалъ какво да прави и какъ по-скоро да имъ доставя; освѣнъ е намислилъ да имъ ги докарва прѣзъ телеграфа. Нѣ отъ друга страна като *народенъ* жално му е, дѣто българскитъ книги сж хванали педа прахъ, и нѣма кой да ги потрѣси. Хей, калеко Смѣшлю, бѣди увѣренъ, че въ нѣкоя и друга година ний ще станемъ вече съвършени руси, ний ще *познаемъ по русски*. Този успехъ и тази добрина ще я признаваме отъ *Книжовното Дружество* на което послѣ ще му стигне пипето, каква доб-

Бертолдъ. Може да я познавате, нѣ за жалостъ, че не разбира отъ езика ми, поговорѣте вий съ нея. . . .

Смѣшлю. Отдѣ си, каква си и какъ ти е името?

Хитъръ-Петъръ. Не я питай, азъ я познахъ и тя е отъ нашата кръвъ, и тойзи нека да ся жени за нея, тя е отъ отечеството на Крали-Марка, тя е сѣща негова дѣщеря и се вика Мара.

Смѣшлю. Мара! какво сладко име! Хе, какъ си Маро, какъ си сестро? Азъ те виждамъ, че си твърдъ хубава, нѣ много испаднала! Ти трѣба да си подъ голѣми мѣки и неволи. . . .

Мара. О благополучна сръща! о братя! вий ми говорите на езика и азъ ви разбирамъ. Нѣма да скрия нѣщо отъ вазъ, всичко ще ви кажа като на братя.

Смѣшлю. Казвай, казвай сестро, свободна бѣди прѣдъ насъ. . . .

Мара. Азъ съмъ робиня при *Насрадинъ-Ходжа* и телпа такива мѣки, щото кожата ми се е отпирала отъ костигѣ; а сега ми лѣсти този ужъ да ме освободи и да се ужени за мене. . . .

Смѣшлю. Хжй сега да видя *Насрадинъ-Ходжа* ще му скжсамъ червениятъ *еминия*, ще му скждера гжжвата и ще го прата на пророка му да го обрѣже вторий пѣтъ. А на Бертолда ще грабна кутелѣтъ отъ главата му и ще го направя дяволевка кандилица. . . . Хе, Маро, я ела ти при мене, хемъ да те разсмивамъ, хемъ да си играемъ нашенско хоро.

(Имайке юще)

рина е еторило на българският народъ, нъ слѣдъ дъждъ качулка Умному мало довлѣтъ.

Усетлю.

ПОЛИТИКА

На Смѣ шля царвунтъ сж скжеаха вече да литка по Египетъ, за туй тозъ пжтъ малко новини има отъ тѣзи страни; малко, малко пакъ до единъ Пловдивски клонѣцъ може да ги побере.

Волслей се расхожда свободно като бикъ изъ Дамлета, венчко е вече въ негови ржцѣ, даже и кюлафитъ на Арабиститъ. Много арестуванія сж станали, много има да се осждятъ на смъртъ, по желание на турскиятъ набобенъ вѣстникъ *Вакитъ*. Той поканва венчкитъ свои мусулмани да вдигатъ ржцѣ и да благодарятъ на Аллаха, за дѣто ги е отгървалъ отъ тойзи *комита*, който докаралъ срамъ и безчестие на *пръчестнишето* му отечество! Той вика и крѣска като бѣсенъ да се осжди и Араби на смъртъ; нъ гаче-ли ще му прѣсѣдне, защото военний сждъ е назначилъ вече и адвокатинъ за Араби, който да го защитава. Това не сж *Вакитъ* аги да бѣсятъ и колятъ българитъ безъ испитъ. . . .

Хадивтъ той прави голѣли комплементи на Англичитъ, дано ги вразуми Богъ да испразднятъ по-скоро страната му, защото вѣгъртъ отъ кѣмъ *Мекка* не му донасятъ добри извѣстия. *Ишал-лазъ*! и то ще бѣде, и Баба Викторія това смѣта я! Отъ Индийска царица, не е чудно да стане и Египетска *Хадивка*, и тогава може да се вѣнчезатъ съ Пророковий Намѣстникъ, нъ съ това условне, че ще си носи модитъ. На добъръ имъ часъ! Смѣшлю имъ желае добри сѣтнини! . . .

ЩЕВРЕНИИ.

Умрѣла кокошка.

Единъ Сливненецъ като обичалъ да има чистота по пжтищата, а пакъ я не виждалъ, той отишелъ тѣзи дни при Градскитъ Свѣтъ и го молилъ да надзирава върху тази чистота. На излизанне, той срѣща при вратата единъ другъ свой съгражданинъ, който носялъ умрѣла кокошка. Що е това каза му той, и отдѣ си зѣлъ тѣзи умрѣла кокошка? — Намѣрихъ я на пжти, отговорилъ той, и дойдохъ да попитамъ прѣдседателя на Градскитъ Свѣтъ отъ що е умрѣла, и кждѣ трѣбва да я погребемъ. — На праздно ще идешъ при него, побратиме, той ще ти каже, че е умрѣла отъ нѣмание ношъ вода, защото я зиматъ за фабриката, и че трѣбва да се хвърли на пжти, защото е грѣхота да се погребемъ. — Добръ, побратиме, тогава най-сгодно мѣсто да я хвърля, е да ида да я оставя прѣдъ вратата на прѣдседателтъ, или тукъ до полицията.

Български маймуни.

Чудно ще се види на читателитъ заглавието, и вѣсикъ ще попита: има ли български маймуни? Смѣшлю отговаря: че отъ нашитъ младежи по маймуни нѣма. Тѣ днесъ знаятъ да се кълчатъ, знаятъ да ходятъ съ очила, знаятъ да носятъ пардесюта, знаятъ да правятъ комплименти на дамнитъ, знаятъ да говорятъ разни язици, знаятъ да се прѣструватъ като гладни гъркинци, знаятъ да пиятъ разни питиета, знаятъ, знаятъ и знаятъ всичко, што сж видѣли, а едно нѣщо само не знаятъ какъ се бѣга прѣзъ балканъ и какъ ся крие въ кладенци!

— Въ двореца на Н. С. Главний Управителъ владѣяла още голѣма тишина. Види се, пакъ нѣкой ще си истегли.

НОВИ КНИГИ.

Марковъ: Какъ трѣбва да се печелатъ доврѣне.

Теофанъ-Райновъ: Замѣни величини. Математическа студия.

Догоровъ: Добра карьера. Игра изъ жпвота.

Цанковъ: Шахъ-Матъ. Твърдѣ забавителна игра.

Единъ Докторъ: Поучение за тия, които се готвятъ за високи държавни постове.

Единъ Началникъ: Измама. Траго-колическа игра въ нѣколко бои.

Смѣшлю: Наука за мълчанието. Полезна книжка, а особно за нашитъ чиновници.

Една служия:

— Чудно нѣщо! Отдѣ се е научила вторий пжтъ госпожата, че мжжъ ѝ е ходилъ пакъ петъ пжти при младата Гъркиня?! Безъ друго тойзи фитилъ ѝ е продалъ бакалинитъ, който стои на срѣща!

Госпожа Синглитикия съ въздишка — Ахъ! пусти бакали, тѣ вѣсикъ денъ трѣбва да продадѣтъ по нѣщо!

Единъ младъ прѣдъ една Госпожа:

— Г-жо, ако нѣма мжжа ти, тѣзъ вечеръ безъ друго ще дойда у васъ да си попрѣкажемъ малко.

— Заповѣдай, съ нетѣрпение ще очаквамъ такъвъ единъ гостъ като тебе; само като дойдешъ да влѣзешъ въ долната стая додѣто донесе азъ свѣцъ.

Вечертъта той отива, влиза въ долната неосвѣтлена стая; а Г-жата като усѣща влизанieto му, приближава се полегка-легка и го заключава, като подава вѣкъ:

— На помѣцъ! разбойникъ влѣзе въ кжщата ми, ето го заключенъ.

И на часътъ дървенъ господъ заигралъ по гърбътъ му.

На пжти двама: Кждѣ бързашъ, побратиме? — Отивамъ си у дома, че ме чака госпожата да я заведа на расхотъ. — Недѣй бърза: тя ейсега хе замина въ файтонъ съ единъ младъ.

ТЕЛЕГРАФИМАТА.

БЪЛГАРИЯ. Нови шайки сж се появили и убиватъ дѣ кого срѣщитъ и намѣрятъ. Мърки ще се зематъ слѣдъ завръщанieto на военний министъръ. (Тежко и горко до тогава който имъ падне въ ржцѣтъ! Б. Р.)

ИСТОЧНА-РУМЕЛИЯ. Поерѣщанieto на Н. Сиятелство бѣше едно отъ най-блѣскавитъ. Всичкото чиновническо тѣло бѣше въ празнични дрѣхи. Него денъ колкото ветка мода ржкавици имаше не останахъ, та нѣкой съ телеграфъ си *гептирдисаа* чакъ отъ Цариградъ. (Блазъ на продавачитъ, които сж имали този кжметъ! Б. Р.)

МАКЕДОНИЯ. Съ такава свобода се наслаждаваме, што не вѣрваме и у дивитъ Африканци да я има. Правителството ни все зима мърки, а разбойничитъ са расхождатъ свободно изъ градоветъ и селата. Плюшка въ устата ни не е останала вече отъ да се оплакваме; нъ царъ далеко, Богъ високо! Досега имаме надѣжда въ еднокръвнитъ си освободени братя, нъ отсега ще обърнемъ очитъ си другадъ! (Кѣмъ Австрия ли? Отъ трънъ та на гловъ Б. Р.)

АВСТРИЯ. Голѣми кошници се плетжтъ въ Виена, дано да подрижатъ Егейско море; нъ бурята ще ги раскжеа. Лулата на Дѣда

Хамида не била още огаснала, тя ги е страхъ.

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА. Нека си дражатъ Виенскитъ вѣстници, че войскитъ имъ сж погасили възстанieto, и военний наборъ се е извършилъ съвършенно благоуспѣшно. Много ще лаятъ тѣ още мжжи. Нашитъ оружия сж още у насъ си, и ние си знаемъ работата! Ние скоро ще вдигнемъ Албания и Македония и тогава богъ да ни е на помощъ! . . .

ФРАНЦИЯ. Работата ни не отива съ република! Трѣбва монархия и съюзничество съ Русия, което до нѣдѣ е и станало срѣщу *Пангерманизма*.

ГЪРЦИЯ. Правимъ гюрултия, нъ не ни бива сами. Хитростъта ни нѣма да ни помогне. Ще очакваме нѣщо отъ конференцията.

ИТАЛИЯ. Правителството се чуди що да прави съ Лъва XIII-ий, не губи още надѣжда та си за въскръсването на политическата си властъ. (Пжкъ то нека му и отдаде. Б. Р.)

ТУРЦИЯ. По насъ всичко е медъ и масло: само отъ нѣколко дена сънь не хваща Н. И. В. дали да повели да осждятъ Араби на смъртъ, или да му опрости. (Да бѣше нѣкой Българинъ нѣмаше да се чуди я? Б. Р.)

СОФИЯ. Днесъ азъ-калджъ щеше да се свѣрше и поднише между-държавния договоръ за пренасяние на групове отъ Княжеството въ Румелия и обратно, но Делигатитъ не можаша да се срецнатъ. (Кукурито и Смѣшлю ще получаватъ още много извинения че нѣма съ кого да имъ испратятъ парички! Б. Р.)

ЛОНДОНЪ. За по-прѣсни новини отъ бойното поле на Египетъ прочетете в. Свѣтникъ съ новата глава.

РУСЧУКЪ. По желанието на Княза, Т. Х. Станчевъ се занимава съ превръщанieto на повѣстѣта Искендеръ-бей въ драма. Ще бѣде прѣдставена въ честъ на великитъ гости. Актеоритъ не сж забравили още политъ си.

ПЛОВДИЕЪ. Углавното Сждопроизводство и Сждоустойство е вече проектирано и на книга написано. Очаква са отъ двумѣсечний отпускъ Прокуроръ С., за да даде мнението си по него. (Смѣшлю пита, ще са изработи ли нѣкой кривилинкъ за затворничитъ нещастни, защото въ градътъ ни на всяка стѣнка и минута ще види човѣкъ 5—6 души арестанти съ синджирѣ, конвоирани отъ десетина души жандарми, да са принуждаватъ съ носене вода. Румелия, пусто и вжрло, отъ Нѣмско специалисти хора сме викали да образовать я?).

КАРАПЧА. Сан-Стефанскитъ договоръ въ сила ли е или не. Прѣтѣжници, или по-просто, кражбни дѣла можжтъ ли да са глѣдѣтъ сега извжршено до него? (Питайте Ямболскитъ кадия; и за туй ли не ви стига ума, както дадохте 100 лири рушветъ на . . . за селеката си мѣра? Б. Р.)

ХАСКИЮЮ. Исайе ликуй и весели се народе, ибо ти са чу гласа що годѣ. Дано не дава Господъ на най-голѣмий душманинъ прѣфектъ като Райнова.

КАЛОФЕРЪ. (Особна телеграма до Смѣшлю.) Обявете, че монастыря на калугеркитъ, идеже нестъ болѣзъни и въздыхание, а все джонекосание и момкочаяние, — са свжрши. Мжжкото училище са подирѣ да не падне прѣзъ зимата. Учители, настоятели, мастоятели ще си издиржѣтъ очитъ. (Умрѣ Хаджи Пару, умрѣ и съгласието въ Калоферъ. Б. Р.)

БУРГАЗЪ. Кап. Мерчанскитъ подирѣ мѣсецъ ще си отиде вече. Жално ни е, че не ще престои поне на музика да искара чираци. Кжсно се смисли Н. С. Гл. Управителъ за това. (Смѣшлю желае добъръ пжтъ на К. Мерчанскитъ и на всички ако него нещастни инструктори. Колкото за военната музика съвѣтваме бургазчане да са обжрнатъ до К. Л.; отъ една страна економично, а отъ друга — еластично. . . . Хвалѣте его съ струнахъ и органе и намолийте съ денюшки кармане.)